

az Országgyűlés Elnökének

Törvényjavaslat kezdeményezése

Helyben

Tisztelt Elnök Asszony/Úr!

Magyarország Alaptörvénye XXIII. cikkének (4) bekezdése alapján **az országgyűlési képviselők választhatóságának korlátozásáról szóló**

törvényjavaslatot

nyújtjuk be.

Budapest, 2018. október 29.

Balkó Benjámín s.k.

Tordai Máté s.k.

Barabás Jakab s.k.

Vajda Viktória s.k.

Bartl Bálint s.k.

Weimann Balázs s.k.

Drótos Debóra s.k.

Oroján Iván s.k.

Paksi Máté Gábor s.k.

2018. évi ... törvény

az országgyűlési képviselők választásáról szóló 2011. évi CCIII. törvény módosításáról

1. §

Az országgyűlési képviselők választásáról szóló 2011. évi CCIII. törvény (a továbbiakban: Vjt.) 2. § (3) bekezdése így egészül ki:

(3) Az országgyűlési képviselők választásán nem választható, aki

- a) jogerős ítélet alapján szabadságvesztés büntetését vagy büntetőeljárásban elrendelt intézeti kényszergyógykezelését tölti,
- b) az elmúlt két országgyűlési ciklusban képviselő volt,
- c) korábban visszaesőként jogerősen lett elítélve költségvetést károsító, hivatali, korrupciós bűncselekményért, és a hátrányos jogkövetkezmény még nem telt le,
- d) nemzetiszocialista vagy kommunista rendszerek államszervezetében bizonyítottan vezető tisztséget töltött be,
- e) nem rendelkezik középfokú végzettséggel (gimnáziumi, szakgimnáziumi, szakiskolai végzettség),
- f) azért nem gyakorolhatja szülői felügyeleti jogát, mert azt korábban a bíróság jogerős határozatával megszüntette, kivéve, ha azt később jogerős határozatával visszaállította,
- g) olyan párt vezetője, amely a megelőző országgyűlési választáson országos listát állított, nem érte el az egy százalékot és a kampányfinanszírozással kapcsolatos elszámolási kötelezettségének nem tett eleget,
- h) megelőző országgyűlési ciklusában nem vett részt a zárószavazások felén, kivéve, amennyiben a Kormány tagja.

Általános indokolás

Az Országgyűlés, ezáltal pedig a politikai élet tisztaságának megőrzéséért, továbbá a választók bizalmának fenntartásáért szükséges, hogy a képviselők személyükben hitelesek, megbízhatók, a képviselői feladatok ellátására alkalmasak legyenek. Ennek érdekében szükségesnek tartjuk, hogy a választhatóságot további feltételekhez kössük összhangban az Alaptörvény XXIII. cikkének (4) bekezdésével.

Ezen módosítás célja a politikusokba vetett, az Országgyűlés iránt érzett bizalom növelése, a politikai közélet és a törvényalkotás szintjének javítása. Érezhető, hogy az emberek szemében a képviselőség nem egy elismert, megbecsült foglalkozás. Sokszor negatív gondolattársításokkal kerül azonosításra a parlamenti munka. A honatyaság összekapcsolódott a korrupció fogalmával, illetve általánosan él az a képzet, hogy aki politikus, az bármit megengedhet magának.

A módosítás ezt a látásmódot kívánja megfordítani azzal, hogy objektív, világos követelményeket állít a képviselőséghez, ezzel kiszűrve azokat, akik ehhez a kialakult rossz képhez alapot szolgáltatottak.

Azt kívánjuk elérni, hogy országgyűlési képviselőnek lenni, a nemzetet ily módon szolgálni, ismét büszkeség legyen. Hogy a választók bizalommal forduljanak választottjaikhoz, hiszen azok iskolázott, a törvénnyel összeütközésbe korábban nem kerülő emberek közül kerülnének ki.

Az Országgyűlés, mint népképviselői szerv, nem engedheti meg magának, hogy éppen a nép bizalmát ne élvezze, hiszen így nem tud hitelesen működni. Ezeket a rossz tendenciákat kell visszajára fordítani.

Részletes indoklás

1. §

a) Ezen szövegrészlet már eleve a törvény része. Egyértelmű, hogy aki szabadságvesztés büntetését tölti, vagy kényszergyógykezelés alatt áll, sem erkölcsileg, sem pedig a gyakorlatban nem alkalmas arra, hogy országgyűlési képviselő legyen, ezzel összefüggésben a feladatait ellátja.

b) Nem helyes gyakorlat az, hogy az országgyűlési képviselők akár húsz, harminc évet töltenek ebben a pozícióban. Ez azzal járhat, hogy megélhetésüket pusztán a képviselői bérük

adja, így az újraindulásnak már nem csak elvi, politika, hanem anyagi okai is lehetnek. Továbbá több évtized parlamenti munka után – különösen az országos listán bejutóknál – egyre kevésbé lesznek tisztában azzal, hogy a mindennapi élet hogyan folyik az országban, önképzésük elmarad, reális visszajelzéssel nem találkoznak. Szükséges, hogy az országot olyan emberek vezessék, akik nem a politikából, hanem a politikáért élnek, ismereteik frissek, valamint az Országgyűlés falain kívül is meg tudják állni a helyüket. Ezen rendelkezés ráadásul nehezíti a személyes korrupciós háló kiépítését.

c) Úgy gondoljuk, hogy aki ilyen súlyos vétket követett el a társadalom ellen, rontaná az államba, azon belül a törvényhozásba vetett bizalmat képviselőségével. Ne dönthessenek olyanok az államháztartásról, akik korábban megkárosították az államot, vagy polgártársaikat. Ezekben az esetekben indokolt, hogy a közügyektől eltiltás idején túl se lehessen választható az adott személy. Ugyanakkor az életen át tartó eltiltás nem fér össze a büntetőjog alapelveivel, ezért legfeljebb a büntetés összes hátrányos jogkövetkezményének leteléséig tartható fent.

d) Aki bármilyen diktatórikus rendszer építéséhez, vagy fenntartásához hozzájárult, ráadásul vezető pozícióban – tette ezt érdekből, számításból, vagy elvből –, alkalmatlan arra, hogy egy demokratikus jogállam népképviselői országgyűlésében szolgálja a választók érdekét. Különösen a nemzetiszocialista és kommunista diktatúrák által is sújtott Magyarországon szimbolikus jelentősége is van ennek a szabálynak, ezzel megerősítve az Alaptörvény B) cikkében foglaltakat, éles válaszvonalat húzva a XX. század elnyomó rezsimejéi, valamint elnyomói és az 1989-ben megalapozott, az 1990-es választáson létrejött szabad nemzet között.

e) Fontos, hogy az országgyűlési képviselők lehetőleg minél műveltebb, minél szélesebb körben tájékozott személyek legyenek. Vélelmezni lehet, hogy akinek nincsen meg a középfokú végzettsége, az nem rendelkezik megfelelő műveltséggel. Továbbá azt is feltételezni szükséges, hogy nincs meg az a szellemi alapja, melyre az élete során később megszerzett tudást építeni tudná, hiszen ezen alap elsajátításához nem elég az általános iskola. Köznevelésben folytatott tanulmányai alatt az ember fontos történelmi ismereteket is szerez, a múlt hibáiból való tanulás pedig fontos eleme a döntéshozatalnak. Akinek nincsen rálátása a múltra, könnyebben hozhat rossz döntést a jövőre nézve.

f) Az országgyűlési képviselő másik elnevezése a honatya. Ebben az összetett szóban hangsúlyos az atya tag is. A képviselőnek úgy kell gondoskodnia országunkról, mint szülőnek gyermekéről. A Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény 4:191. §-a szabályozza,

milyen esetekben lehet megszünteti a szülői felügyeleti jogot. Ezek bármelyikének kimerítése jelzés értékű a társadalom számára és arról árulkodik, hogy nagy felelősséggel járó feladatot nem lehet bízni az illetőre.

g) Ezen pont egyértelműen a politikából üzletet csináló, választókat megtéveszteni törekvő, állami támogatásokra éhes, a köznyelvben úgynevezett „kamupártok” ellen kíván érdeemben fellépni. Ugyan jelenleg is, ezen pártoknak vissza kell fizetniük a támogatást, amennyiben az egy százalékot nem érték el, ennek behajtása a gyakorlatban sok esetben nehézkes és igen jelentős összegek – melyeket valós pártokra, vagy a demokratikus felfogás fejlesztésére is lehetne költeni – tűnnek el. Viszont semmi nem gátolja azt, hogy az ezért felelősök négy év múlva egy másik formációval ne próbálkozzanak újra. Ezért fontos ez a pont, hogy az államot ily módon megkárosító, választók bizalmával visszaélő személyek ne tehessék meg ezt újra és újra. Ezen felül ennek szimbolikus jelentése is van.

h) Az Országgyűlés legfontosabb feladata a törvényalkotás. Ebben hosszú és szerteágazó folyamatban a képviselők számtalan módon részt vehetnek, tudásukhoz és erejükhöz megfelelő feladat vállalásával. Azonban mindegyikük legfőképpen azért van ott, hogy döntsön. Hogy az őt megválasztók akaratát érvényre juttassa. Ennek legfőbb és leghangsúlyosabb módja pedig a törvényjavaslatról történő szavazás. Azon zárószavazás, mely pontot tesz a törvényalkotás parlamenti szakaszára. Ellátja-e az a képviselő a feladatát, aki ezeknek csak kevesebb, mint felén van ott? Meglátásunk szerint elégségesen nem. Éppen azon kötelességét nem teljesíti, mely miatt az Országgyűlésben van. Ezzel bizonyosságát teszi annak, hogy alkalmatlan a feladatának ellátására. Aki pedig alkalmatlan, ne indulhasson újra. Honatyáink kerüljenek ki azok sorából, akik mernek, akarnak érdeemben dönteni. Természetesen azonban tisztában vagyunk azzal, hogy egyes képviselőknek más feladataik is vannak, a Kormány tagjai. Ezen feladatok indokolhatják a távolmaradást, ezért az ő esetükben szükséges eltekinteni ettől a szankciótól.